

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 743-77-30, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

za p.o.
Lublin, dnia 12 października 2009 r.

RLU – 61-13/09/JS

DECYZJA RLU Nr 18/09

I.

Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887) , po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Politechnice Białostockiej , ul. Wiejska 45A, 15-351 Białystok,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Politechniki Białostockiej z siedzibą w Białymstoku, polegającą na stosowaniu we wzorcu Umowy – studia niestacjonarne postanowienia:

- § 3 ust. 2 o treści: „*Oplata określona w ust. 1 pkt. 2 może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia*”

które jest wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 Kodeks postępowania cywilnego,

co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
oraz stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 28 lipca 2009 r.

II.

Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887) , po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Politechnice Białostockiej , ul. Wiejska 45A, 15-351 Białystok,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Politechniki Białostockiej z siedzibą w Białymstoku, polegającą na stosowaniu we wzorcu **Umowy o kształcenie na niestacjonarnych studiach doktoranckich** postanowienia:

- § 3 ust. 2 o treści: „Oplata o której mowa w ust. 1 pkt. b) może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia”

które jest wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 Kodeks postępowania cywilnego,

co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
oraz stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 28 lipca 2009 r.

III.

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Politechnice Białostockiej , ul. Wiejska 45A, 15-351 Białystok,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Politechniki Białostockiej z siedzibą w Białymstoku, polegającą na stosowaniu w „**Regulaminie studiów pierwszego i drugiego stopnia**” (dalej zwany **Regulamin**) postanowień:

1, § 4 ust. 3 Regulaminu o treści: „ *Rektor może wprowadzać zmiany do ogłoszonego*

harmonogramu zajęć”

2. § 31 ust. 4 Regulaminu o treści: „*W sprawach dotyczących zasad i trybu odbywania studiów, nieobjętych przepisami regulaminu, decyduje Rektor. Interpretacja postanowień regulaminu należy do Rektora*”

które są wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 Kodeks postępowania cywilnego,

co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

IV.

Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 16 lutego 2007 roku (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939) oraz w związku z § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Politechnice Białostockiej, ul. Wiejska 45A, 15-351 Białystok,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Politechniki Białostockiej z siedzibą w Białymstoku, polegającą na stosowaniu w „Regulaminie studiów podyplomowych” postanowienia:

-§ 13 ust. 4 o treści: „*W sprawach dotyczących zasad i trybu odbywania studiów, nieobjętych przepisami regulaminu, decyduje Rektor. Interpretacja postanowień regulaminu należy do Rektora*”

które jest wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 Kodeks postępowania cywilnego,

co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

V.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tejże ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939)

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Politechnikę Białostocką karę pieniężną:

1. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji decyzji w wysokości **38.601 zł (słownie: trzydzieści osiem tysięcy sześćset jeden złotych)**, płatną do budżetu państwa,
2. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie II sentencji decyzji w wysokości **38.601 zł (słownie: trzydzieści osiem tysięcy sześćset jeden złotych)**, płatną do budżetu państwa,
3. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie III sentencji decyzji w wysokości **110.288 zł (słownie: sto dziesięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt osiem złotych)** płatną do budżetu państwa.
4. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie IV sentencji decyzji w wysokości **55.144 zł (słownie: pięćdziesiąt pięć tysięcy sto czterdzieści cztery złote)** płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Prezes Urzędu lub Prezes UOKiK) wszczął postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, w zakresie świadczenia przez Politechnikę Białostocką, ul. Wiejska 45A, 15-351 Białystok (dalej zwana Politechniką lub Przedsiębiorcą), usług edukacyjnych. W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu uzyskał wzorzec umowy stosowany na studiach niestacjonarnych (dalej wzorzec umowy), wzorzec umowy o kształcenie na niestacjonarnych studiach doktoranckich (dalej umowa studiów doktoranckich) oraz Regulamin studiów pierwszego i drugiego stopnia (dalej Regulamin) i Regulamin studiów podyplomowych stosowanych przez Politechnikę Białostocką.

W wyniku analizy dokumentów postanowieniem nr 102/09 z dnia 19 czerwca 2009 r. wszczęto postępowanie administracyjne w sprawie podejrzenia naruszenia przez Politechnikę Białostocką, zbiorowych interesów konsumentów, poprzez stosowanie w obrocie z konsumentami wzorca Umowy, wzorca Umowa studiów doktoranckich, Regulaminu i Regulaminu studiów podyplomowych, które zawierają postanowienia tożsame z postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Ustosunkowując się do przedstawionych zarzutów dotyczących zapisów wzorca Umowy i wzorca Umowa studiów doktoranckich, Politechnika Zarządzeniem nr 76 Rektora Politechniki Białostockiej z dnia 28 lipca 2009 roku wprowadziła nowe wzorce dla studiów rozpoczynających się w roku akademickim 2009/2010 i wprowadziła aneksy do umów aktualnie obowiązujących. W nowych wzorcach usunięto zakwestionowane przez Prezesa zapisy. Jednocześnie Politechniką zadeklarowała, iż kwestionowane zapisy Regulaminu zostaną zmienione w drodze uchwał Senatu Politechniki Białostockiej, stosownie do art. 161 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, najpóźniej w kwietniu 2010 i wejdą w życie od roku akademickiego 2010/2011 a zapisy Regulaminu studiów podyplomowych zostaną zmienione w drodze uchwały Senatu PB i wejdą w życie najpóźniej w październiku 2009 roku.

Postanowieniem nr 103/09 z dnia 22 czerwca 2009 r. zaliczono w poczet prowadzonego postępowania administracyjnego w tej sprawie dowody uzyskane w postępowaniu wyjaśniającym wszczętym Postanowieniem Nr 51/09 z dnia 25 marca 2009 r..

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej zwana ustawą o okik), ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 ze zm.), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Politechnika Białostocka prowadzi działalność na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 września 1974 roku w sprawie przekształcenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku w Politechnikę Białostocką w oparciu o ustawę z dnia 5 listopada 1958 roku o szkolnictwie wyższym oraz Uchwałę 2/11/2006 Senatu Politechniki Białostockiej z dnia 22 czerwca 2006 roku w sprawie przyjęcia Statutu Politechniki Białostockiej, a więc jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit. a) ustawy o okik. Przedmiotem działalności przedsiębiorcy jest świadczenie usług edukacyjnych tj. prowadzenie kształcenia systemem studiów stacjonarnych i niestacjonarnych. Studia skierowane są do osób pragnących podwyższenia swoich kwalifikacji poprzez studiowanie na wybranym kierunku.

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą Przedsiębiorca stosował w obrocie gospodarczym wzorzec Umowy oraz wzorzec Umowa studiów doktoranckich. Przedsiębiorca stosuje także Regulamin oraz Regulamin studiów podyplomowych, które określają prawa i obowiązki stron umowy.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów dała podstawy do postawienia Przedsiębiorcy zarzutu podejrzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w nich postanowień których tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Postanowienia te to:

1. **§ 3 ust. 2 wzorca umowy – studia niestacjonarne o treści:** „*Oplata określona w ust. 1 pkt. 2 może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia*”
2. **§ 3 ust. 2 wzorca umowy o kształcenie na niestacjonarnych studiach doktoranckich o treści:** „*Oplata o której mowa w ust. 1 pkt. b) może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia*”
3. **§ 4 ust. 3 Regulaminu o treści:** „*Rektor może wprowadzać zmiany do ogłoszonego harmonogramu zajęć*”
4. **§ 31 ust. 4 Regulaminu i § 13 ust. 4 Regulaminu studiów podyplomowych o treści:** „*W sprawach dotyczących zasad i trybu odbywania studiów, nieobjętych przepisami regulaminu, decyduje Rektor. Interpretacja postanowień regulaminu należy do Rektora*”

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone następujące postanowienia

umowne, które zostały wpisane do rejestru niedozwolonych postanowień umownych prowadzonego przez Prezesa UOKiK pod numerami:

- **poz. 59** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „Czesne w następnych latach studiów może ulec zmianie w związku z uzasadnionym wzrostem kosztów ponoszonych przez uczelnię i zostanie ustalone przez rektora zarządzeniem wiążącym strony umowy przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego” - Sygn. akt XVII AmC 17/01
- **poz. 613** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „Uczelnia zastrzega sobie prawo do zmiany wysokości czesnego po uchwaleniu zmian przez Senat, zgodnie ze statutem Wyższej Szkoły Zarządzania w Słupsku” - Sygn. akt XVII AmC 1/05
- **poz. 792** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „Akademia Języków Obcych i Kultur Narodów zastrzega sobie prawo do zmiany terminów zajęć” - Sygn. akt XVII AmC 72/05
- **poz. 954** w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: „ Interpretacji postanowień regulaminu studiów dokonuje rektor. Ustalenia interpretacyjne nie mogą być sprzeczne z przepisami statutu Szkoły” - Sygn. akt XVII AmC 115/05

W odpowiedzi na przedstawione zarzuty Politechnika wprowadziła nowe wzorce studiów rozpoczynających się w roku akademickim 2009/2010 i wprowadziła aneksy do umów aktualnie obowiązujących oraz zadeklarowała, iż kwestionowane zapisy Regulaminu zostaną zmienione w drodze uchwał Senatu Politechniki Białostockiej, stosownie do art. 161 ust. 1 i 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, najpóźniej w kwietniu 2010 i wejdą w życie od roku akademickiego 2010/2011 a zapisy Regulaminu studiów podyplomowych zostaną zmienione w drodze uchwały Senatu PB i wejdą w życie najpóźniej w październiku 2009 roku.

W dniu 31 lipca 2009 r. Przedsiębiorca dostarczył informacje dotyczące przychodu osiągniętego w 2008 roku oraz przesłał kopię Zarządzenia Rektora Politechniki Białostockiej wprowadzające nowe zmienione zgodnie z sugestią Urzędu wzorce umów aneksów do umów zawartych wcześniej a także zadeklarował wprowadzenie zmian w Regulaminie studiów podyplomowych poprzez Uchwałę Senatu, najpóźniej w październiku 2009 roku oraz podjęcie Uchwały Senatu dotyczącej Regulaminu studiów najpóźniej do w kwietniu 2010 roku, który zacznie obowiązywać od roku akademickiego 2010/2011.

Przychód przedsiębiorcy za 2008 r. wyniósł: poufne zł.

Prezes Urzędu zakończył zbieranie materiału dowodowego, o czym poinformował przedsiębiorcę pismem z dnia 19 sierpnia 2009 roku. W toku postępowania administracyjnego przedsiębiorca nie skorzystał z prawa wglądu do zebranego materiału dowodowego.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Wszczynając postępowanie administracyjne wobec wskazanego wyżej Przedsiębiorcy, Prezes UOKiK postawił mu zarzuty podejrzenia naruszenia art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej zwana ustawą okik).

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1 ustawy o okik, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 pkt 1 stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu

postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie postawione przedsiębiorcy zarzuty, aby mogły być skutecznie ocenione w ramach art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, muszą spełniać poniższe przesłanki:

1. być działaniem bezprawnym przedsiębiorcy polegającym na działaniu sprzecznym z obowiązującymi przepisami prawa lub polegać na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,

2. godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Pierwszą przesłanką jest bezprawność, tradycyjnie ujmowana jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jako działanie „bezprawne” należy kwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny: zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym.

„Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia przeto bezprawności działania wystarczy ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa.” (tak: Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Komentarz, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwejki, Wydawnictwo CH BECK, Warszawa 2000, s.117 – 118).

Ponadto Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy, wykonywanie prawa podmiotowego, zgoda pokrzywdzonego oraz działanie w obronie uzasadnionego interesu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377).

W niniejszej sprawie działanie Przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień o treści:

1. § 3 ust. 2 wzorca umowy – studia niestacjonarne (dalej wzorca umowy) **o treści:** *„Opłata określona w ust. 1 pkt. 2 może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia”*

2. § 3 ust. 2 wzorca umowy o kształcenie na niestacjonarnych studiach doktoranckich (dalej wzorca umowy studiów doktoranckich) **o treści:** *„Opłata o której mowa w ust. 1 pkt. b) może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia”*

3. § 4 ust. 3 Regulaminu o treści: *„ Rektor może wprowadzać zmiany do ogłoszonego harmonogramu zajęć”*

4. § 31 ust. 4 Regulaminu i § 13 ust. 4 Regulaminu studiów podyplomowych o treści: *„W sprawach dotyczących zasad i trybu odbywania studiów, nieobjętych przepisami regulaminu, decyduje Rektor. Interpretacja postanowień regulaminu należy do Rektora”*

należy uznać za bezprawne ze względu na to, że zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia są tożsame z zapisami, które zostały uznane za niedozwolone i wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 października 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, z późn.

zm.), co wyczerpuje przesłanki art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 479⁴³ kodeksu postępowania cywilnego decyduje o bezprawności tegoż działania, postanawiając o rozszerzonej skuteczności wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone. Klauzule takie, ze względu na wspomnianą rozszerzoną skuteczność wyroku oraz jawność rejestru według art. 479⁴⁵ par. 3 kodeksu postępowania cywilnego, spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, a posługiwanie się nimi w stosunkach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umowne stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnych, przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (E. Łętowska, Prawo umów konsumenckich, C.H. Beck 2002, s 292)

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 .r. sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005r., sygn. akt: VI Aca 473/05) *„celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ kodeksu postępowania cywilnego., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)”*.

Również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt: III SZP 3-06, wskazał, że *„stosowanie postanowień wzorców umowy o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów”*. Dlatego dokonując oceny zgodności treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych z obowiązującym prawem należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w doktrynie i orzecznictwie. Konsekwencją jest więc uznanie za niedozwolone takich postanowień umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść została ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest niezbędna literalna, dosłowna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame (mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z treścią wpisanego do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony na mocy stosownego orzeczenia SOKiK.

Ad I i II.

Prezes Urzędu zakwestionował treść § 3 ust. 2 wzorca Umowy – **studia niestacjonarne o treści:** *„Opłata określona w ust. 1 pkt. 2 może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów*

kształcenia” oraz § 3 ust. 2 wzorca Umowy o kształcenie na niestacjonarnych studiach doktoranckich (dalej umowa studiów doktoranckich) o treści: „Opłata o której mowa w ust. 1 pkt. b) może ulec zmianie w przypadku wzrostu kosztów kształcenia”

Wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego z dnia 10.04.2003r. sygn. akt XVII Amc 17/01 zapis: „Czesne w następnych latach studiów może ulec zmianie w związku z uzasadnionym wzrostem kosztów ponoszonych przez uczelnię i zostanie ustalone przez rektora zarządzeniem wiążącym strony umowy przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego” oraz wyrokiem Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26.10.2005 sygn. akt XVII Amc 1/05 zapis „Uczelnia zastrzega sobie prawo do zmiany wysokości czesnego po uchwaleniu zmian przez Senat, zgodnie ze statutem Wyższej Szkoły Zarządzania w Słupsku” zostały uznane za niedozwolone postanowienia umowne i wpisane do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod numerami odpowiednio **59 i 613**.

Należy stwierdzić, iż zakwestionowany zapis § 3 ust. 2 wzorca Umowy, ma tożsame brzmienie co do celu i skutku jak niedozwolone postanowienia umowne wpisane do rejestru pod numerami 59 i 613.

Wskazany powyżej zapis stanowi niedozwolone postanowienie umowne, gdyż przyznaje przedsiębiorcy prawo do podwyższenia opłat za kształcenie. Jest on sformułowany ogólnie, nie określa w jakich okolicznościach i jakich warunkach może dojść do podwyższenia opłaty. Takie ukształtowanie praw i obowiązków stron należy uznać za sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumentów, wypełniając dyspozycję art. 385 pkt. 20, gdyż daje uprawnienie do podwyższenia opłaty po zawarciu umowy bez przyznania konsumentowi prawa do odstąpienia od niej, choć w przypadku usług edukacyjnych nawet możliwość rozwiązania umowy nie wchodzi w rachubę ze względu specyfikę tej usługi.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane postanowienia i klauzule wpisane do rejestru wywołują tożsame skutki dla konsumenta.

Ad III i IV.

Prezes Urzędu zakwestionował postanowienia **Regulaminu zawarte w:**

- 1. § 4 ust. 3 -** „*Rektor może wprowadzać zmiany do ogłoszonego harmonogramu zajęć*”
- 2. § 31 ust. 4 -** „*W sprawach dotyczących zasad i trybu odbywania studiów, nieobjętych przepisami regulaminu, decyduje Rektor. Interpretacja postanowień regulaminu należy do Rektora*”

oraz Regulaminu studiów podyplomowych zawarte w:

- 3. § 13 ust. 4** „*W sprawach dotyczących zasad i trybu odbywania studiów, nieobjętych przepisami regulaminu, decyduje Rektor. Interpretacja postanowień regulaminu należy do Rektora*”

Ad 1.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 marca 2006 roku Sygn. akt XVII Amc 72/05 zapis „Akademia Języków Obcych i Kultur Narodów zastrzega sobie prawo do zmiany terminów zajęć” został uznany za niedozwolone postanowienie umowne i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod numerem **792**.

Sąd dokonując oceny przedmiotowego postanowienia stanął na stanowisku iż wypełnia ono

dyspozycję art. 385¹ k.c. oraz art. 385³ pkt 19 k.c., które stanowią, że niedozwolonym postanowieniem umownym jest postanowienie, które kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy oraz przewidujące wyłącznie dla kontrahenta konsumenta jednostronne uprawnienie do zmiany, bez ważnych przyczyn, istotnych cech świadczenia. Prezes Urzędu przyjął, iż w/w postanowienia różnią się tylko podmiotowo, a wszelkie inne różnice nie mają wpływu na sposób zachowania przedsiębiorcy.

Jednostronna zmiana harmonogramu zajęć po ogłoszeniu, może uniemożliwić konsumentowi uczestnictwo w zajęciach gdyż może kolidować z innymi planami konsumenta.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane postanowienie i klauzula wpisana do rejestru wywołują tożsame skutki dla konsumenta.

Ad 2 i 3.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24.08.2006 r. Sygn. akt XVII Amc 115/05 zapis „ Interpretacji postanowień regulaminu studiów dokonuje rektor. Ustalenia interpretacyjne nie mogą być sprzeczne z przepisami statutu Szkoły” został uznany za niedozwolone postanowienie umowne i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod numerem **954**.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane zapisy są tożsame z zapisem ww. klauzuli wpisanej do Rejestru i przyznają kontrahentowi konsumenta uprawnienia do dokonywania wiążącej interpretacji regulaminów przez co wyczerpuje znamiona klauzuli abuzywnej określonej w art. 385³ pkt 9 k.c. Prawo rektora do dokonywania interpretacji postanowień regulaminu, niesymetrycznie rozkłada prawa między stronami poprzez jednostronne ujęcie uprawnienia, co rażąco narusza interesy konsumentów. Regulamin jako wzorzec umowny wyznacza treść wzajemnych praw i obowiązków i może prowadzić poprzez arbitralną interpretację do zniekształcenia treści umowy.

Zdaniem Prezesa Urzędu kwestionowane postanowienie nie tylko stwarza ryzyko stosowania wykładni niejasnych sformułowań Regulaminu na niekorzyść konsumenta, ale rodzi również możliwość wykorzystanie tego środka do swobodnego i bezpośredniego ingerowania w treść umowy.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowane postanowienie i klauzula wpisana do rejestru wywołują tożsame skutki dla konsumenta.

Druga przesłanka z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o okik jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 2008r., sygn. akt III SK 27/07, stwierdził co następuje : „Zdaniem SN, sformułowanie z art. 23a ust. 1 ustawy o okik „nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów” należy rozumieć w ten sposób, że liczba indywidualnych interesów konsumentów, których interesy zostały naruszone, nie decyduje o tym, czy dana praktyka narusza zbiorowe interesy konsumentów. Praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest bowiem takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalne zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy do której skierowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy”.

Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym.

Działania Politechniki skierowane są do nieokreślonej z góry liczby osób słuchaczy tej Uczelni. W związku z tym krąg osób, które mogły zostać lub mogą zostać w przyszłości, dotknięte stosowaną praktyką jest formalnie nieograniczony, nie możliwy z góry do określenia, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów. Spełniona została zatem druga przesłanka warunkująca ocenę tej sprawy pod kątem art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku ze spełnieniem obu przesłanek należało uznać, iż działanie Politechniki Białostockiej stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik.

Artykuł 27 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i Konsumentów stanowi „Nie wydaje się decyzji, o której mowa w art.26, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 24. Natomiast artykuł 27 ust. 2 tej ustawy precyzuje „W przypadku określonym w ust.1 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania”.

Powyższe ma zastosowanie do punktów I i II sentencji decyzji, gdyż w odpowiedzi na przedstawione zarzuty Politechnika wprowadziła nowe wzorce studiów rozpoczynających się w roku akademickim 2009/2010 i wprowadziła aneksy do umów aktualnie obowiązujących, przedstawiając przy piśmie z dnia 31 lipca 2009 r. kopię Zarządzenia Rektora Politechniki Białostockiej wraz z nowymi umowami oraz z aneksami do umów zawartych wcześniej.

Prezes Urzędu uznał na tej podstawie zaniechanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określone w punktach I i II sentencji decyzji.

Ad V.

1. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji decyzji w wysokości **38.601 zł (słownie: trzydzieści osiem tysięcy sześćset jeden złotych)**, płatną do budżetu państwa,
2. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie II sentencji decyzji w wysokości **38.601 zł (słownie: trzydzieści osiem tysięcy sześćset jeden złotych)**, płatną do budżetu państwa,
3. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie III sentencji decyzji w wysokości **110.288 zł (słownie: sto dziesięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt osiem złotych)** płatną do budżetu państwa.
4. z tytułu naruszenia zakazu o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie IV sentencji decyzji w wysokości **55.144 zł (słownie: pięćdziesiąt pięć tysięcy sto czterdzieści cztery złote)** płatną do budżetu państwa.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu ma kompetencje do ukarania przedsiębiorcy poprzez nałożenie na niego kary pieniężnej w wysokości 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeśli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Artykuł 111 ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, należy w szczególności uwzględnić „*okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.*” W niniejszej sprawie, z uwagi na rodzaj i wagę przypisanego przedsiębiorcy zarzutu, Prezes Urzędu uznał, że uzasadnione jest nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej.

W roku 2008 Politechnika Białostocka osiągnęła przychód w wysokości poufne zł. Górna granica kary, jaką Prezes Urzędu mógł nałożyć na Szkołę wynosi zatem poufne zł.

Ad 1.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 38.601 zł, co stanowi poufne% przychodu osiągniętego w 2008 roku.

Podstawą obliczenia wysokości kary jest przychód przedsiębiorcy osiągnięty w roku poprzedzającym rok nałożenia kary tj. kwota poufne zł.

W punkcie I sentencji decyzji zakwestionowano jako tożsamy zapis znajdujący się: we wzorcu umowy- studia niestacjonarne .

Odsetek określony w celu dalszego obliczania kary to poufne % przychodu przedsiębiorcy. Kwota uzyskana w wyniku przeprowadzonych obliczeń stanowi tzw. kwotę bazową, która wynosi w zaokrągleniu poufne zł.

W zakresie prowadzonej działalności przedsiębiorca stosuje wzorce umowy oraz Regulaminy, które zostały przedstawione Prezesowi UOKiK w toku prowadzonego postępowania. Przedsiębiorca jako profesjonalista powinien dołożyć szczególnej staranności, aby w kontaktach z konsumentami postępować zgodnie z literą prawa, uwzględniając dobre obyczaje kupieckie oraz chronić interesy konsumentów. Przedsiębiorca prowadząc działalność edukacyjną powinien mieć świadomość wiążących go regulacji ogólnych oraz branżowych i w oparciu o nie układać stosowane w obrocie wzorce umów. Należy stwierdzić, iż w powszechnie dostępnym Rejestrze klauzul niedozwolonych, znajduje się duża ilość zapisów z branży edukacyjnej, w związku z czym Przedsiębiorca miał możliwość sięgnięcia do Rejestru i opracowania wzorca tak, aby nie zawierał kwestionowanych zapisów.

Przedmiotowy zapis stosowany we wzorcu umowy – studia niestacjonarne upoważniają Przedsiębiorcę do zmiany opłat za studia, bez jednoznacznego określenia przyczyn, wielkości oraz terminów wprowadzania podwyższonych opłat, co prowadzi do ukształtowania praw i obowiązków stron za sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumentów.

Znaczący wpływ na ustalenie wysokości kary mają okoliczności łagodzące.

Jako okoliczność łagodzącą należy uznać zaniechanie przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Politechnika Białostocka wprowadziła niezwłocznie po wszczęciu postępowania, nowe wzorce umów na rok akademicki 2009/2010 oraz aneksowała umowy wcześniej podpisane.

Wpływ przesłanki łagodzącej spowodował obniżenie kary pieniężnej o poufne %. tj. o poufne zł.

Nie stwierdzono przesłanek obciążających w niniejszej sprawie.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i

dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstrasżający dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszaniem słuszych interesów konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe kara pieniężna nałożona na Szkołę jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad 2.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt II sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 38.601 zł, co stanowi poufne % przychodu osiągniętego w 2008 roku.

Podstawą obliczenia wysokości kary jest przychód przedsiębiorcy osiągnięty w roku poprzedzającym rok nałożenia kary tj. kwota poufne zł.

W punkcie I sentencji decyzji zakwestionowano jako tożsame dwa zapisy znajdujące się: we wzorcu umowy- studia niestacjonarne i we wzorcu umowy o kształcenie na niestacjonarnych studiach doktoranckich .

Odsetek określony w celu dalszego obliczania kary to poufne % przychodu przedsiębiorcy. Kwota uzyskana w wyniku przeprowadzonych obliczeń stanowi tzw. kwotę bazową, która wynosi w zaokrągleniu poufne zł.

Znaczący wpływ na ustalenie wysokości kary mają okoliczności łagodzące.

Jako okoliczność łagodzącą należy uznać zaniechanie przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Politechnika Białostocka wprowadziła niezwłocznie po wszczęciu postępowania, nowe wzorce umów na rok akademicki 2009/2010 oraz aneksowała umowy wcześniej podpisane.

Wpływ przesłanki łagodzącej spowodował obniżenie kary pieniężnej o poufne %, tj. o poufne zł.

Nie stwierdzono przesłanek obciążających w niniejszej sprawie.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstrasżający dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszaniem słuszych interesów konsumentów.

Biorąc pod uwagę powyższe kara pieniężna nałożona na Szkołę jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad 3.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt III sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 110.288zł, co stanowi poufne % przychodu osiągniętego w 2008 roku.

Podstawą obliczenia wysokości kary jest przychód przedsiębiorcy osiągnięty w roku poprzedzającym rok nałożenia kary tj. kwota poufne zł.

Odsetek określony do obliczenia kary stanowi poufne % przychodu przedsiębiorcy. Kwota

uzyskana w wyniku przeprowadzonych obliczeń wynosi w zaokrągleniu poufne zł.

Przedmiotowe zapisy upoważniają Przedsiębiorcę do zmian ogłoszonego harmonogramu zajęć oraz interpretacji postanowień Regulaminów, stwarza ryzyko stosowania wykładni niejasnych sformułowań Regulaminów na niekorzyść konsumenta oraz rodzi możliwość wykorzystanie tego środka do swobodnego i bezpośredniego ingerowania w treść umowy.

Należy zatem stwierdzić, iż stosowanie takich zapisów w kontaktach z konsumentami w sposób rażący narusza ich interesy.

W przypadku określonym w sentencji pkt. III decyzji, nie zastosowano okoliczności łagodzących ani obciążających, chociaż Politechnika zadeklarowała zmiany w Regulaminie, ale nie zostały one wprowadzone stąd Prezes Urzędu nakazał zaniechanie ich stosowania.

Nie stwierdzono przesłanek obciążających w niniejszej sprawie.

Zdaniem Prezesa Urzędu, tak określona kara za poszczególne naruszenia spełni zarówno rolę represyjną jako sankcja i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak i prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest też jej walor wychowawczy, w tym wymiar ogólny, odstraszaający dla innych przedsiębiorców działających w branży przed podobnym naruszaniem słuszych interesów konsumentów.

Biorąc od uwagę powyższe kara pieniężna nałożona na Szkołę jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad 4.

W niniejszej sprawie za naruszenie zakazu określonego w pkt IV sentencji niniejszej decyzji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 55.144zł, co stanowi poufne % przychodu osiągniętego w 2008 roku.

Podstawą obliczenia wysokości kary jest przychód przedsiębiorcy osiągnięty w roku poprzedzającym rok nałożenia kary tj. kwota poufne zł.

Odsetek określony do obliczenia kary stanowi poufne % przychodu przedsiębiorcy. Kwota uzyskana w wyniku przeprowadzonych obliczeń wynosi w zaokrągleniu poufne zł.

Przedmiotowy zapis upoważnia Przedsiębiorcę do interpretacji postanowień Regulaminów, stwarza ryzyko stosowania wykładni niejasnych sformułowań Regulaminów na niekorzyść konsumenta oraz rodzi możliwość wykorzystanie tego środka do swobodnego i bezpośredniego ingerowania w treść umowy.

Należy zatem stwierdzić, iż stosowanie takiego zapisu w kontaktach z konsumentami w sposób rażący narusza ich interesy.

W przypadku określonym w sentencji pkt. IV decyzji, nie zastosowano okoliczności łagodzących ani obciążających, chociaż Politechnika zadeklarowała zmiany w Regulaminie, ale nie zostały one wprowadzone stąd Prezes Urzędu nakazał zaniechanie ich stosowania.

Nie stwierdzono przesłanek obciążających w niniejszej sprawie.

Biorąc od uwagę powyższe kara pieniężna nałożona na Szkołę jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na względzie, orzeka się jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia.

Otrzymuje:

Politechnika Białostocka
ul. Wiejska 45A
15-351 Białystok

**z upoważnienia Prezesa
Dyrektor Delegatury**

Ewa Wiszniowska